

NIEUW – UPDATE - Versluys en Coucke incasseren opnieuw 7,5 miljoen euro dividend

Date : 7 augustus 2020

De holding Versluys Invest keert over 2019 opnieuw een dividend uit van 7,5 miljoen euro, verdeeld over [Marc Coucke](#) en [Bart Versluys](#) die elk 50 % van de groep controleren. Versluys Invest overkoepelt niet enkel het gelijknamige bouwbedrijf uit Oostende maar ook en vooral de vele [vastgoedprojecten](#) die Bart Versluys realiseert. Het zijn vooral die laatste die er voor zorgen dat de holding nu al voor het derde jaar op rij eenzelfde dividend uitkeert. Gecumuleerd over drie jaar tijd is dat dividend goed voor globaal 22,5 miljoen euro. Versluys herinvesteert een deel van die middelen onder meer in farmabedrijven maar ook in kunst.

Bart Versluys recycleert zijn vermogen in zijn patrimonium- en investeringsholding Scorpiaux. Daarmee kocht hij onder meer participaties in de farmabedrijven MDX Health, [Mithra](#) en Fagron, die laatste twee samen met Marc Coucke. Hij was ook één van de onderschrijvers van aandelen van het farmabedrijf [Hyloris](#) wanneer [Stijn Van Rompay](#) dat naar de beurs bracht.

Versluys investeert ook al jaren in de uitbouw van een eigen kunstcollectie. Zo verkocht hij vorig jaar uit eigen naam nog twee kunstwerken aan zijn holding Scorpiaux. Het gaat dan mee bepaald om Carnavale 1914, een olieverfschilderij van Jules Schmalzigaug, en Les chapeaux fleuris, een werk van Paul Delvaux. Beiden kregen samen een waarde mee van 0,7 miljoen euro. *(Lees verder onder de foto)*

Schmalzigaug kwam uit een welgestelde Duitse familie die zich in Antwerpen vestigde. In 1905 maakt hij 23-jarige leeftijd een rondreis door Italië. In Antwerpen werkte hij aan de organisatie van internationale tentoonstellingen. Tussen 1910 en 1912 woonde hij voornamelijk in Parijs. Daar kreeg hij de gelegenheid om de tentoonstelling van Italiaanse futuristen in 1912 te zien en, onder de indruk, besloot hij al snel naar Italië te verhuizen waar hij leefde van 1912 tot 1914. In 1914 nam hij deel aan de internationale tentoonstelling van futuristen in Rome. Zijn stijl ontwikkelde zich naar het abstracte. In 1914 keerde hij terug naar Antwerpen. Hij werd om gezondheidsredenen ongeschikt verklaard voor militaire dienst; na het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog verhuisde hij naar Den Haag

in neutraal Nederland waar hij snel vereenzaamde. Hij raakte in een depressie en pleegde uiteindelijk in 1917 zelfmoord op 35-jarige leeftijd. De Britse kunsthistoricus Michael Palmer schreef dat Schmalzigaug in zijn leven noch in België, noch internationaal grote erkenning heeft gekregen, maar desondanks behoorde hij tot de meest originele en meest getalenteerde moderne Belgische kunstenaars van zijn tijd.

Versluys kocht eerder al de [kunstsite Fort St-Pol](#) in Knokke van de [familie Nellens](#). Het domein van 50.000 m² behoort tot de meest kunstzinnige eigendommen van België. Het is in “Fort Sint-Paulus”, zoals het officieel heet, dat de kunstenares [Niki de Saint Phalle](#) in 1972 de “Dragon” bouwde, een speelhuis voor kinderen maar meteen ook haar eerste iconische woning. Op middellange termijn wil Versluys er de ‘Fondation Versluys’ oprichten en er zijn privé collectie permanent exposeren.

UPDATE

Lezers wijzen er op dat ook Marc Coucke een sterk kunstverzamelaar is. Zo beheert hij een eigen verzameling, opgeslagen in een havenloods, met o.a. werk van Damien Hirst, Jeff Koons en anderen: deze was even kort te zien in [een programma met Jacques Vermeire op een Vlaamse commerciële zender](#) enkele jaren geleden. En in zijn gezinswoning, het kasteeltje Mylecke in Merelbeke, hangen een aantal grote schilderijen van Kamagurka, waarvoor hij ook als mecenas en manager optreedt: een schilderij van Kama aankopen verloopt nu via Marc Coucke of zijn aangewezen kunsthandelaren, terwijl je vroeger rechtstreeks bij Kama kon kopen.